

И додето двамата братя продължавали да се препират, из храсалака изкочил един момък.

„Какъв е този шум?“ извикал им той.

„Ей приятелю, кажи нямам ли право?“ отговорил Михаил и му разправил, за какво спорели.

„Работата е много проста“, отвърнал хитро момък. Който от двама ви е господар, ще остане на колата, а другия ще слезе и дигне торбичката“.

Двамата братя се спогледнали. Кой от тях бил господар? И понеже всеки предполагал за себе си, че е господар, и двамата останали в колата. А непознатият хитрец незабелезано дигнал торбичката и я скрил зад гърба си.

Тъй двамата братя стояли доста време на колата. И ето че измислили нещо умно: те решили двамината едновременно да слезат от колата и вземат парите. Ето, те слезли долу, а парите няма. И затърсили ги: тук торбичката, там торбичката, а в това време непознатият хитрец се метнал на колата, шибнал конете и беж да го няма.

Разбрали измамените братя, до къде ги довел тяхния спор. И без да продължават да се препират, кой от тях е господар, спуснали се и двамата след колата, викали, колкото глас имали, и махали с ръце.

Много късно! Те не видели вече нито торбичката с парите, нито колата си.

И какво станало подир това?

Понеже тези пари били последни, не могли да си изплатят дълга, дошел заимодавеца и ги изпхдил из къщите им. И ако двамата братя не могли да станат едновременно господари, лесно станали ратаи.

М. С.

